nyoprettede stillinger, og følgelig ved fastsættelse i henhold til disse kriterier og i tjenestens interesse af de betingelser, der skal gælde for udvælgelsesprøven.

4. Det fremgår klart, både af en sammenligning mellem de forskellige sproglige udgaver og af forholdet mellem stk. 1 og 3 i artikel 3 i bilag III til tjenestemandsvedtægten, at denne bestemmelse skal fortolkes således, at udvælgelseskomiteens medlemmer, hvis de er tjenestemænd, mindst, skal tilhøre samme lønklasse som den stilling, der skal besættes, uden at hverken medlemmerne af eller formanden for udvælgelseskomiteen nødvendigvis skal være tjenestemænd.
5. En tredjemands mellemkomst ved gennemførelsen af prøverne er tilladt i henhold til artikel 3, stk. 2 i bilag III til vedtægten på betingelse af, at han får status som rådgiver, og at udvælgelseskomiteen på trods heraf bevarer tilsynet med prøvernes afvikling og sin skønsfrihed.

I sag 90/74

FRANCINE DEBOECK, gift Gelders, tjenestemand ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, med bopæl i Overijse, Stobbaertsdreef 2, repræsenteret af Marcel Slusny, advokat ved Cour d'Appel i Bruxelles, med valgt adresse i Luxembourg på advokat Ernest Arendts kontor, Centre Louvigny 34 B IV, rue Philippe-II,

sagsøger,

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER, repræsenteret af Thomas F. Cusack, juridisk rådgiver og befuldmægtiget, med valgt adresse i Luxembourg hos Mario Cervino, Kommissionens juridiske rådgiver, place de la Gare,

sagsøgte,

om annullation af intern udvælgelsesprøve KOM/BS/9/73 samt de udnævnelser, som er foretaget på grundlag af denne udvælgelsesprøve,

afsiger

DOMSTOLEN (første afdeling)

sammensat af: afdelingsformanden R. Monaco, dommerne J. Mertens de Wilmars (refererende) og A. O'Keeffe,

generaladvokat: J.-P. Warner
justitssekretær: A. Van Houtte

følgende

DOM

Sagsfremstilling

De faktiske omstændigheder og parternes anbringender under den mundtlige forhandling kan sammenfattes således:

I — De faktiske omstændigheder og retsforhandlingernes forløb

1. Sagsøgeren, der i 1955 blev ansat ved Den høje Myndighed for EKSF og den 1. januar 1960 blev overført til Kommissionen for EØF, har siden den 1. januar 1970 været ansat i lønklasse C 1, løntrin 8, dvs. denne lønklasses øverste løntrin.

Ved Rådets forordning nr. 1473/72 af 30. juni 1972 (JO L 161 af 16. 7. 1972) om ændring af tjenestemandsvedtægten, blev der skabt de nye stillingsbetegnelser sekretariatsoverassistent og sekretariatsassistent, som blev indplaceret i kategori B og fordelt på hhv. stillingsgrupperne B 3 - B 2 og B 5 - B 4.

Med henblik herpå besluttede Rådet at omnormere 45 C 1-stillinger til 45 B 3-stillinger, 23 C 2-stillinger til 30 B 4-stillinger samt 22 C 3-stillinger til 15 B 5-stillinger.

Kommissionen mente, at der, da der var tale om en omnormering af besatte stillinger, ikke forinden skulle foretages stillingsopslag, og den offentliggjorde i Personaleposten nr. 251 af 16. april 1973 en meddelelse om intern udvælgelsesprøve KOM/BS/9/73 baseret på kvalifikationsbeviser og prøver »til sekretariatsoverassistent og sekretariatsassistent«. En skrivelse, der var betegnet som »Brochure d'Information« (informationsbrochure) og dateret juni 1973, tilsendtes derefter ansøgerne.

2. Meddelelsen om udvælgelsesprøve foreskrev, at der skulle finde 3 obligatoriske og 2 frivillige prøver sted. De obligatoriske prøver bestod af en skriftlig prøve, nogle praktiske prøver samt 2 mundtlige prøver. De ansøgere, der opnåede mindst 10 ud af 20 for den skriftlige prøve og 15 ud af 30 for de praktiske prøver fik adgang til de mundtlige prøver.

Sagsøgeren deltog i de skriftlige og praktiske prøver men fik ved brev af 5. december 1973 meddelelse om, at hun under henvisning til de opnåede resultater ikke havde fået adgang til de mundtlige prøver. Hun fik ved brev af 13. december 1973 meddelelse om de resultater, hun havde opnået. I henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 90 indgav sagsøgeren den 1. marts 1974 klage med henblik på en genoptagelse af alle prøverne. Denne klage blev afvist ved brev af 21. august 1974.

Nærværende søgsmål af 20. november 1974 blev registreret på Domstolens justitskontor den 21. november 1974. Domstolen har på grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten besluttet at åbne den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

II — Parternes påstande

Sagsøgeren nedlægger påstand om, at Domstolen udtaler følgende:

1. Hele proceduren for den interne udvælgelsesprøve KOM/BS/9/73 og følgelig de ansættelser, der er sket som følge af nævnte udvælgelsesprøve, annulleres.
2. Om fornødent annulleres nægtelsen af at lade sagsøgeren deltage i de mundtlige og frivillige prøver.

3. Det i modpartens brev af 21. august 1974 indeholdte udtrykkelige afslag på sagsøgerens klage annulleres.
4. Modparten dømmes til at afholde sagens omkostninger.

Subsidiært:

5. Modparten pålægges at fremlægge samtlige dokumenter vedrørende ovennævnte udvælgelsesprøve, således at intet kan udelades og intet tilbageholdes, herunder navnlig, idet nærværende opregning kun omfatter eksempler og ikke er udtømmende, Ministerrådets afgørelser, udkastene til Kommissionens afgørelser, selve Kommissionens afgørelser, alle meddelelser, udtalelser og andre offentliggørelser af almindelig karakter vedrørende ovennævnte udvælgelsesprøve, som er udkommet i Personaleposten eller i andre bekendtgørelser til personalet, udvælgelseskomiteens protokollater samt alle de aktstykker i forbindelse med udvælgelsesprøven, som blev forelagt udvælgelseskomiteen og/eller bisidderne for at sætte dem i stand til at bedømme ansøgernes resultater, og navnlig det samlede udtryk af de »situationer«, som var genstand for de praktiske prøver.

Sagsøgte nedlægger følgende påstand:

— det udtales, at de søgsmålsgrunde, som sagsøgeren har fremført under IV og V i sin klage, ikke kan antages til realitetsbehandling og følgelig må afvises.
— det udtales, at alle sagsøgerens søgsmålsgrunde savner fornødent grundlag, og at sagsøgte følgelig må frifindes.
— sagsøgeren idømmes sagsomkostningerne.

III — Parternes søgsmålsgrunde, indsigelser og andre anbringender

1. En første søgsmålsgrund går ud på, at der i strid med vedtægtens artikel 4, stk. 2 ikke blev foretaget noget stillingsopslag.

Kommissionen anser søgsmålsgrunden for ugrundet, idet forpligtelsen til at offentliggøre en meddelelse om stillingsledighed i artikel 4, stk. 2 er forbundet med den omstændighed, at »ansættelsesmyndigheden har besluttet, at stillingen skal besættes«. I det foreliggende tilfælde har der ikke været tale om oprettelse af nye stillinger, men om omnormering af stillinger fra C til B. Da udvælgelsesprøven var afsluttet og kandidatlisten etableret, foretog man »ophøjelsen« af de C-stillinger, som indehavedes af de 80 kandidater, der var bedst placeret på listen, ved at udnævne dem til sekretariatsoverassistent (B 3) eller sekretariatsassistent (B 4 eller B 5) ifølge deres placering på egnethedslisten og i overensstemmelse med meddelelsen om udvælgelsesprøve.

Sagsøgeren anfører hertil, at forfremmelsen, eftersom der var tale om en sådan, alene kunne finde sted for at besætte en ledig stilling. Et opslag om ledig stilling havde følgelig været påkrævet. Den betragtning, der støttes på stillingens omnormering, sammenblander rent budgetmæssige betragtninger med spørgsmålet om stillingsledighed. Påstanden om »ophøjelse« af stillingen strider imod den stillingsbeskrivelse, som er givet ved Kommissionens i Personaleposten nr. 272 af 4. september 1973 offentliggjorte beslutning, samt imod den inddeling af stillinger i kategorier ifølge deres art og opgaver, som findes i vedtægtens artikel 5. Ifølge sagsøgeren er den regel om offentliggørelse, som indeholdes i artikel 4, stk. 2, grundlæggende, fordi den udgør en garanti for de ansatte.

Kommissionen anfører i sin *duplik*, at en imødekommelse af sagsøgerens påstande vil betyde, at der opstilles unødvendige formkrav til fremgangsmåden. Den tilføjer, at den, selv om man antog, at der fandtes ledige stillinger, ikke desto mindre har opfyldt de forpligtelser, som er pålagt den ved vedtægtens artikel 4. Myndigheden kan faktisk ved undersøgelsen af de muligheder, som findes i artikel 29, stk. 1 a, b og c, beslutte at se bort fra mulighederne for forfremmelse eller for-

flyttelse og iværksætte en intern udvælgelsesprøve. Under disse omstændigheder er der ikke nogen grund til at foretage stillingsoplag, idet myndigheden fuldt ud har opfyldt sine forpligtelser over for de ansatte gennem sin underretning af disse og gennem meddelelsen om udvælgelsesprøven. Endelig har sagsøgeren ikke lidt nogen skade, idet hun har deltaget i udvælgelsesprøven.

2. *Sagsøgeren* anfører for det andet, at vedtagelsen og iværksættelsen af fælles prøver for de to typer ledige stillinger, som skulle besættes, stred mod tjenestemandsvedtægtens artikel 5, stk. 4, idet der derved ikke blev taget hensyn til den sammenhæng mellem stillingernes art og stillingsgrupperne, som fremgår af bilag I til vedtægten, thi inden for kategori B svarer stillingerne som overassistent og som assistent til to forskellige lønklasser.

Sagsøgte svarer, at det, selv om man anerkendte, at iværksættelsen af en fælles udvælgelsesprøve til besættelse af stillinger, som efter deres art og betydning er vidt forskellige, stred mod ånden i artikel 5, ville forholde sig anderledes, hvor der som i det foreliggende tilfælde er tale om adgangen til to stillingstyper, hvoraf den ene er overordnet, men som i øvrigt er identiske med hensyn til opgaver, idet den eneste forskel vedrører det ansvarsniveau, på hvilket opgaverne udføres. Desuden muliggør det i meddelelsen om udvælgelsesprøve foreskrevne system for prøvernes vurdering og oprettelsen af egnethedslisterne, at man i udvælgelsesprøvens sidste fase foretager de nødvendige opdelinger.

Sagsøgeren anfører hertil, at Domstolen, der har anerkendt gyldigheden af en række parallelle udvælgelsesprøver til besættelse af stillinger som fuldmægtig i samme lønklasse, aldrig har anerkendt gyldigheden af en fælles udvælgelsesprøve til besættelse af forskellige stillinger, idet udnævnelsen skal foretages efter det antal points, som ansøgerne har opnået. Hun mener, at det netop er det ansvarsniveau, som er pålagt B 2 - B 3-tjenestemændene, der adskiller dem fra tjenestemændene i lønklasse B 4 - B 5. Hvad angår det overordnelsesbegreb, som sagsøgte har anvendt, kan det alene bruges, når der er tale om lønklasser inden for den samme stillingsgruppe.

Sagsøgte erkender i sin *duplik*, at en fælles udvælgelsesprøve, iværksat for 2 stillingsgrupper, der hører under forskellige kategorier (A, B, C, D), faktisk er uforenelig med de pågældende bestemmelsers generelle indhold, selv om den ikke udtrykkeligt er forbudt. Det er imidlertid anderledes, når der iværksættes en fælles udvælgelsesprøve for to stillingsgrupper, hvoraf den ene er overordnet, og som hører under samme kategori, navnlig hvis man tager i betragtning, at disse to stillingsgrupper i henhold til vedtægten omfatter stillinger, som er tillagt opgaver af samme art og betydning Ifølge stillingsbeskrivelsen udfører sekretariatsassistenten under kontrol det samme arbejde, som sekretariatsoverassistenten udfører på eget ansvar.

3. Den tredje søgsmålsgrund udledes af, at de omstændigheder, hvorunder udvælgelsesprøven blev afholdt, tydede på, at der var tale om en udvælgelsesprøve alene baseret på prøver, mens meddelelsen om udvælgelsesprøven havde nævnt en udvælgelsesprøve baseret på kvalifikationsbeviser og prøver. Meddelelsen om udvælgelsesprøven nævner rigtig nok under V, at praktisk erfaring »vil blive bedømt«, men dette er kun tilsyneladende, idet der alene blev lagt vægt på varigheden af funktionernes udøvelse, uden at man tog hensyn til funktionernes betydning som følge af deres særlige karakteristika. I betragtning af det med udvælgelsesprøven tilstræbte mål, som var at åbne en ny karriere for tjenestemænd, hvis karriere gennem en vis tid havde været blokeret, må man nødvendigvis anse et stillingsopslag, der blot kræver en forholdsvis kort anciennitet i Fællesskabernes tjeneste på 5 år og gør den relative hensyntagen til praktisk erfaring afhængig af, at de forudgående skriftlige og

praktiske prøver af eliminerende art består, for inkonsekvent og i strid med princippet »patere legem quam ipse fecisti« (den, der har givet loven, skal overholde den).

Kommissionen bemærker i sit *svarskrift*, at den allerede i »meddelelse til de ansatte« af 16. april 1973 havde oplyst ansøgerne om, at deres erfaring skulle bedømmes ved iværksættelsen af passende prøver. I øvrigt krævede meddelelsen om udvælgelsesprøven, ud over fem års tjeneste i Fællesskaberne, også praktisk erfaring på mindst 9 års sekretariatsarbejde.

På den anden side er iværksættelsen af forudgående prøver af eliminerende karakter ikke uforenelig med de af Kommissionen fastsatte generelle retningslinjer, da de praktiske prøver var udformet med henblik på at give ansøgerne lejlighed til at vise, at de havde erfaring som sekretær, samtidig med, at alle deres menneskelige og faglige egenskaber blev bedømt.

Sagsøgeren anfører i sin replik, at hun ikke anfægter Kommissionens ret til at iværksætte en udvælgelsesprøve baseret på kvalifikationsbeviser og prøver, men at hun mener, at prøverne ikke kunne være det afgørende kriterium, hvilket var tilfældet på grund af deres eliminerende karakter.

Hun mener, at det havde givet et rigtigere indtryk af ansøgernes dygtighed, hvis man havde konsulteret og undersøgt ansøgernes personlige aktmappe, i påkommende tilfælde ledsaget af den nærmeste overordnedes supplerende udtalelse.

Kommissionen benægter i sin *duplik*, at formålet med proceduren var at tilbyde tjenestemænd med høj anciennitet en ny karriere. Det var tværtimod hensigten at lade de nye stillinger besætte med de bedste af de ansøgere, som kunne komme i betragtning, men samtidig i en vis udstrækning af favorisere de ansøgere, der havde anciennitet både som sekretær og i Fællesskabernes tjeneste. Efter denne forklaring er kritikken af kravet om 5 års tjeneste i Fællesskaberne ugrundet. Den af sagsøgeren anbefalede konsultering og undersøgelse af ansøgernes personlige aktmapper ville, da disse stammer fra forskellige kilder, stride mod den grundlæggende idé om en udvælgelsesprøve baseret på prøver, dvs. at alle ansøgernes præstationer undersøges på lige fod af et organ, der anvender ensartede kriterier. Kritikken af én slags prøvers effektivitet i forhold til en anden hører i øvrigt under hensigtsmæssighedsproduktiviteter og er ikke underlagt Domstolens prøvelse.

»Patere legem quam ipse fecisti«-maksimen har i det foreliggende tilfælde ingen relevans, da den vedtægtsændring, hvorved der skabes nye B-karrierer, ikke indeholder nogen regel, der fraviger bestemmelserne i vedtægten, som er den »lex«, der regulerer enhver udvælgelsesprøve. Den angiveligt krænkede »lex« er blot en simpel retningslinje, som Kommissionen ifølge sagsøgeren skulle have valgt, hvilket den selv bestrider.

4. Ifølge sagsøgeren er den omtvistede udvælgelsesprøve også ulovlig, fordi udvælgelseskomiteens formand var en person, der, selv om hun var tjenestemand ved udnævnelsen til dette hverv, ikke var det på den tid, hvor hun bestred opgaven. Formanden for udvælgelseskomiteen skal i overensstemmelse med vedtægtens ånd og indhold være tjenestemand, når der er tale om en udvælgelsesprøve med henblik på at forfremme tjenstgørende tjenestemænd.

Kommissionen nedlægger med støtte i procesreglementets artikel 38 påstand om, at sagen afvises, da den finder, at der ikke i retlig henseende er gjort tilstrækkeligt rede for søgsmålsgrunden. Den tilføjer, at der ikke findes nogen retsnorm, som forbyder personer, der ikke er ansat i institutionerne, at være medlemmer af udvælgelseskomiteen ved en udvælgelsesprøve. Dette synspunkt er i overensstemmelse med gældende tankegang i de nationale retssystemer vedrørende offentligt ansatte.

Angående afvisningsindsigelsen anfører sagsøgeren i sin replik, at hun på den ene side i medfør af princippet »iura novit curia« og den omstændighed, at Domstolen anvender retten og ikke teksterne, hverken skal henvise til nogen bestemt tekst i traktaten eller i det dokument, som hun påberåber sig. På den anden side kan man i replikken eller under den mundtlige forhandling gøre nærmere rede for en søgsmålsgrund, som kun er antydet i stævningen. Vedrørende realiteten mener sagsøgeren, at det fremgår af tjenestemandsvedtægtens bilag 3, artikel 3, stk. 1 og 3, at medlemmerne af udvælgelseskomiteen skal udnævnes blandt tjenestemændene.

I sin *duplik* bemærker Kommissionen, at bilag III, artikel 3, stk. 3, der bestemmer, at »de blandt tjenestemændene udvalgte medlemmer af udvælgelseskomiteen ... mindst skal tilhøre samme lønklasse som den stilling, der skal besættes, alene finder anvendelse i tilfælde af, at udvælgelseskomiteens medlemmer er tjenestemænd. Den omstændighed, at det i den nævnte artikels stk. 1 bestemmes, at et medlem af udvælgelseskomiteen skal være »en tjenestemand, der er udpeget af personaleudvalget«, tillader ikke at drage nogen slutning med hensyn til de andre medlemmer af udvælgelseskomiteen. Kommissionen henviser til, at sagsøgeren ikke har antydet, at hun har lidt nogen som helst skade i forbindelse med den omstændighed, at udvælgelseskomiteen havde en tidligere tjenestemand som formand.

5. I en femte søgsmålsgrund kritiserer sagsøgeren de praktiske prøvers udformning og afholdelse. De blev gennemført i henhold til en ny fremgangsmåde, som ifølge dens ophavsmænd var blevet fastsat, »for at de, der har lang tids erfaring med sekretariatsarbejde, ikke skal afskrækkes fra at deltage i en udvælgelsesprøve, som, idet den er baseret på alt for teoretiske kundskaber, tilsyneladende favoriserer ansøgere, der har mindre erfaring men som havde deres skoletid mere present«. Udvælgelsesprøvens resultater viser, at det tilsigtede mål ikke er nået: de ansøgere, der har stor sekretariatserfaring, en højere sekretariatsuddannelse samt gode anmærkninger, er blevet elimineret til fordel for ansøgere uden stor erfaring, der ofte er uddannet af de førstnævnte.

Sagsøgeren påpeger den omstændighed, at prøverne blev afholdt på en anden måde end offentliggjort i den meddelelse til de ansatte, der var at læse i Personaleposten den 16. april 1973 eller i den Brochure Information, som ansøgerne fik tilsendt i juni 1973. Prøverne antog form af »psykotekniske prøver«, hvorunder man inden for en bestemt frist skulle besvare spørgsmål, der var baseret på tænkte situationer uden forbindelse med det arbejde, som direktionssekretærerne udfører for administrationen.

Kommissionen besvarer enhver kritik fra sagsøgerens side angående iværksættelsen og afholdelsen af prøverne i forbindelse med den praktiske prøve med, at sagsøgeren bestod. Søgsmålsgrunden skal følgelig afvises på grund af manglende retlig interesse. Det, at sagsøgeren ikke fik adgang til de mundtlige prøver, var, i overensstemmelse med meddelelsen om udvælgelsesprøven, en følge af hendes uheld i den skriftlige prøve, hvilket hun ikke kritiserer.

Vedrørende realiteten henviser Kommissionen til, at formålet med udvælgelsesprøven ikke på nogen måde var systematisk at favorisere de ældste tjenestemænd. Den benægter, at der har været uoverensstemmelse mellem informationsbrochuren og afviklingen af prøven, som, langt fra at være en »psykoteknisk prøve«, virkelig var en praktisk prøve med henblik på at bedømme ansøgernes menneskelige og faglige egenskaber.

Angående søgsmålsgrundens retlige grundlag bemærker sagsøgeren i sin replik, at hun ikke er forpligtet til nærmere at angive grundlaget for den påberåbte ugyldighed, når beskrivelsen af de faktiske omstændigheder er tilstrækkelig klar til, at man kan erkende, hvilken slags

ugyldighed der påberåbes. Under alle omstændigheder kan Domstolen henvise til generelle retsprincipper, især principperne om lighed for tjenestemændene, og, i en vis udstrækning, om respekten for erhvervede rettigheder. Det er endnu mere ubestrideligt, at Kommissionen skal overholde »patere legem quam ipse fecisti«-grundsætningen.

Sagsøgeren anmoder Domstolen om at undersøge, om udvælgelsesprøven, således som den blev besluttet og iværksat, svarede til modpartens erklærede hensigt, således som den kan udledes af Kommissionens optegnelser og de indledende dokumenter, og i hvert fald som den fremgår af Meddelelsen til de ansatte. Hun anmoder ligeledes Domstolen om at prøve, om der er overensstemmelse mellem de tekster, som binder modparten, og beslutningen om visse prøver og deres iværksættelse.

Kommissionen svarer i sin *duplik,* at sagsøgeren ikke, hvad angår spørgsmålet om krænkelse af generelle retsprincipper, har bevist, at der foreligger en uoverensstemmelse mellem de hensigter, som den har givet udtryk for med hensyn til formålet, og måden, hvorpå prøven er afholdt. Sagsøgerens kritik af den eneste praktiske prøves effektivitet er alene et spørgsmål om hensigtsmæssighed og effektivitet og ikke om lovlighed.

6. Sluttelig kritiserer sagsøgeren, at man har anvendt en privat virksomhed både ved valget af prøverne og ved bedømmelsen heraf. Det var desuden umuligt for udvælgelseskomiteen at kontrollere prøverne og bedømmelserne heraf, idet resultaterne blev behandlet i en datamaskine.

Denne kritik er ifølge Kommissionen ugrundet. Udvælgelseskomiteen ved udvælgelsesprøve KOM/BS/9/73 blev bistået af et vist antal bisiddere, deriblandt 3 eksperter fra et privat firma, de andre var tjenstgørende tjenestemænd. Efter at have udformet og gennemført den praktiske prøve undersøgte eksperterne svarene og aflagde beretning til udvælgelseskomiteen, som, da den rådede over den nødvendige dokumentation, herunder ansøgernes svar, gav de endelige karakterer. Kommissionen oplyser med støtte i det forhold, og at udvælgelseskomiteens arbejde i henhold til artikel 6 i bilag III til vedtægten er fortroligt, at udvælgelseskomiteens arbejdsdokumenter alene vil blive fremlagt efter Domstolens udtrykkelige anmodning. Faktisk har sagsøgeren ikke fremlagt det mindste bevis til støtte for sine påstande.

Sagsøgeren fastholder i sin *replik,* at arbejdsdokumenterne skal fremlægges, idet de alene gør det muligt at efterprøve Kommissionens oplysninger. Det i artikel 6 i bilag III til vedtægten fastslåede princip bør vige, når en offentlig interesse er berørt.

Angående de af Kommissionen forlangte beviser bemærker sagsøgeren, at tjenestemændene er berøvet ethvert bevismiddel og alene kan procedere på grundlag af anbringender. Følgelig kan Domstolen i kraft af de beføjelser, som den har, navnlig i henhold til artikel 21 i EØF-statutten for Domstolen og, mere generelt, i henhold til artikel 23 i EKSF-statutten, kræve de dokumenter fremlagt, som vedrører sagen.

Kommissionen svarer i sin *duplik,* at forpligtelsen til at fremlægge antydningen af et bevis eller et første element heraf til støtte for anbringenderne vedrørende de faktiske omstændigheder også findes inden for forvaltningsretten. Den fremlægger uddrag af et protokollat af 1. december 1973 omfattende 20 møder i udvælgelseskomiteen, hvoraf det fremgår, at udvælgelseskomiteen i disse møder selv har undersøgt bedømmelserne af den anfægtede prøve og oprettet listen over bedømmelserne.

Parterne har i retsmødet den 26. juni 1975 gjort nærmere rede for de argumenter, som blev anført under skriftvekslingen.

Generaladvokaten har fremsat sit forslag til afgørelse i retsmødet den 18. september 1975.

Præmisser

1 Med den til Domstolens justitskontor den 21. november 1974 indleverede klage tilsigtes i det væsentlige annullation af Kommissionens interne udvælgelsesprøve på grundlag af kvalifikationsbeviser og prøver KOM/BS/9/73, hvorved der skulle besættes nogle stillinger som sekretariatsoverassistent i lønklasserne B 3 - B 2 og som sekretariatsassistent i lønklasserne B 5 - B 4, og følgelig annullation af de udnævnselser, som er sket i tilslutning til denne udvælgelsesprøve;

2 sagsøgeren anfører forskellige søgsmålsgrunde, hvoraf den første støttes på, at der ikke var foretaget stillingsopslag inden meddelelsen om udvælgelsesprøve, og de andre på, at prøvernes tilrettelæggelse og afholdelse var behæftet med mangler, samt at de var uforenelige med det af Ministerrådet tilstræbte formål med udstedelsen af forordning nr. 1473/72 af 30. juni 1972 (EFT-specialudgave 1972 (III), s. 672; org. ref. JO nr. L 160/1 af 16. juli 1972) om ændring af bilag I til tjenestemandsvedtægten ved oprettelse af to nye stillingsbetegnelser.

3 For at imødekomme ønsker fra direktions- og chefsekretærer i stillingsgruppe C 1 samt fra sekretærer med stenografi og maskinskrivning i stillingsgruppe C 3 - C 2, hvis karriere hyppigt er blevet blokeret i disse lønklasser, og i betragtning af, »at omkring 10 % af disse sekretærer udøver sekretariatsfunktioner, som hører under kategori B«, opnåede Kommissionen hos Rådet, at et vist antal af de stillinger, der tidligere var placeret i kategori C, blev omnormeret til stillinger som sekretariatsoverassistent i lønningsgruppe B 3 - B 2 og som sekretariatsassistent i lønningsgruppe B 5 - B 4;

4 uden at foretage stillingsopslag iværksatte Kommissionen en intern udvælgelsesprøve baseret på kvalifikationsbeviser og prøver, i hvis betingelser det blandt andet fastsattes, at de 40 første kandidater, for så vidt som de opnåede tilsammen 70 i de obligatoriske prøver, skulle udnævnes til stillinger, som var omnormeret til sekretariatsoverassistent i lønningsgruppe B 3, og at de næste 40 kandidater, for så vidt som de opnåede 60 points, skulle udnævnes til sekretariatsassistenter i lønningsgruppe B 5;

5 denne udvælgelsesprøve, der var ens for stillingerne som sekretariatsoverassistent (B 3 - B 2) og sekretariatsassistent (B 5 - B 4), omfattede, bortset fra nogle

frivillige prøver, obligatoriske prøver, først skriftelige, derefter praktiske, samt for de kandidaters vedkommende som bestod disse prøver en mundtlig prøve;

6 der var endelig fastsat et pointsgodtgørelsessystem for de kandidater, der havde en højere tjenestealder inden for Fællesskaberne som sekretær, og/eller tidligere faglig erfaring i sekretariatsarbejde;

7 således favoriserede udvælgelsesprøven, uden principielt at udelukke andre ansøgere, klart Kommissionens sekretærer i stillingsgrupperne C 1 og C 3 - C 2;

8 sagsøgeren, som er direktionssekretær i lønningsgruppe C 1, fik, efter at have deltaget i de skriftelige og praktiske prøver, meddelelse om, at hun ikke havde kvalificeret sig til den mundtlige prøve.

9 Inden den første søgsmålsgrund undersøges, skal det bemærkes, at der kan herske tvivl om lovligheden af en fremgangsmåde, som med henblik på en nødvendig omvurdering af visse stillinger fører til blandt en række stillinger at udvælge dem, som skal omvurderes, ikke generelt og abstrakt gennem karakteren og niveauet af det arbejde, som er forbundet med dem, som det er bestemt i vedtægtens artikel 5 og bilag I, men a posteriori i henhold til de resultater, som indehaverne af disse stillinger opnår ved en udvælgelsesprøve, idet disse i øvrigt fortsætter med at udøve funktioner svarende til dem, som de tidligere varetog;

10 denne søgsmålsgrund er imidlertid ikke anført, og Domstolen finder ikke at burde undersøge den af egen drift.

Første søgsmålsgrund

11 Ifølge sagsøgeren skal den omtvistede udvælgelsesprøve annulleres, fordi der ikke forud for meddelelsen om udvælgelsesprøven var foretaget et sådant stillingsopslag, som kræves efter tjenestemandsvedtægtens artikel 4, stk. 2.

12 Denne søgsmålsgrund, der vedrører en formforskrift, hvis opfyldelse er en betingelse for den omtvistede retsakts lovlighed, må afvises på grund af sagsøgerens manglende retlige interesse;

13 når stillingsopslaget nødvendigvis for ikke at komme i strid med vedtægtens artikel 4, stk. 2 og 3 skal gå forud for meddelelsen om udvælgelsesprøve, er formålet hermed at sætte ansættelsesmyndigheden i stand til at undersøge, om det er muligt at besætte den ledige stilling ved forflyttelse eller forfremmelse, inden der iværksættes en udvælgelsesprøve;

14 sagsøgeren havde imidlertid ingen mulighed for at nyde godt af en af disse to foranstaltninger, eftersom der for hendes vedkommende — hun var tjenestemand i kategori C — var tale om at få adgang til en stilling i kategori B, hvilket hun i henhold til vedtægtens artikel 45, stk. 2 kun kan opnå på grundlag af en udvælgelsesprøve;

15 den nævnte undladelse har i øvrigt også kunnet være til skade for ansøgere, hvis deltagelse i udvælgelsesprøven på grund af denne omstændighed kunne være formålsløs, hvilket imidlertid ikke var tilfældet for sagsøgerens vedkommende;

16 søgsmålsgrunden kan ikke tages til følge.

Anden søgsmålsgrund

17 Ifølge sagsøgeren er den anfægtede afgørelse i strid med tjenestemandsvedtægtens artikel 5 om stillingsinddelingen og beskrivelsen af de til hver stillingsbetegnelse svarende funktioner, idet der er iværksat een fælles udvælgelsesprøve for forskellige stillinger svarende til forskellige lønklasser.

18 Iværksættelsen af en fælles udvælgelsesprøve for forskellige stillinger ville være uforenelig med den ovennævnte artikel 5, hvis resultatet af prøverne ville være klart uegnet som grundlag for udvælgelseskomiteens bedømmelse af de kvalifikationer, som er nødvendige for at besætte den ene eller den anden af de ledige stillinger.

19 Ifølge den ved Kommissionens afgørelse af 28. maj 1973 foretagne funktionsbeskrivelse indebærer stillingerne som sekretariatsoverassistent (B 3 - B 2) og sekretariatsassistent (B 5 - B 4) udførelse af stort set ensartede opgaver, men med forskelligt ansvar, idet indehaverne af den første type stillinger skal være i stand til at udføre vanskeligt og indviklet sekretariatsarbejde »i henhold til

generelle instruktioner«, mens indehaverne af den anden type skal udføre det samme arbejde »under tilsyn«;

20 under disse omstændigheder er iværksættelsen af en fælles udvælgelsesprøve med den udgang, at de mest ansvarsfulde opgaver forbeholdes de ansøgere, som placeres højst, og at de opgaver, som indebærer en lavere grad af ansvar, forbeholdes de ansøgere, som placeres lavere end de førstnævnte, ikke i strid med ovennævnte artikel 5;

21 søgsmålsgrunden kan ikke tages til følge.

Tredje søgsmålsgrund

22 Sagsøgeren gør yderligere gældende, at sagsøgte, selv om der var tale om en udvælgelsesprøve baseret på kvalifikationsbeviser og prøver, har tillagt prøverne for stor vægt i forhold til ansøgernes kvalifikationsbeviser;

23 i så henseende henviser hun til det formål, som er udtalt af medlemmer af Kommissionen, og hvorefter der var tale om at forlænge slutkarriererne i kategori C ind i en højere kategori;

24 for at underbygge sin tese anmoder hun om, at Domstolen kræver alle sådanne dokumenter og protokoller fra Kommissionen fremlagt, som har dannet grundlag for bekendtgørelsen af meddelelsen om udvælgelsesprøven.

25 Det står fast, som det er anført ovenfor, at den omstridte udvælgelsesprøves formål var at gøre det muligt for visse kategorier af tjenestemænd, som var blokeret i lønklasserne i kategori C, eller som risikerede at blive det, at få adgang til lønklasserne i kategori B;

26 imidlertid gør hverken kommissionsmedlem Coppé's meddelelse til personalet af 6. juni 1972 (bilag 5 til replikken) eller hans meddelelse forud for meddelelsen om udvælgelsesprøven det muligt at slutte, at det var meningen, at der skulle iværksættes en udvælgelsesprøve for faktisk at sikre en næsten automatisk forlængelse af karrieren efter anciennitet;

27 hvis dette havde været tilfældet, ville ansættelsesmyndigheden i øvrigt have handlet i strid med vedtægtens artikel 7 og 27;

28 følgelig bør anmodningen om fremlæggelse af aktstykker ikke tages til følge;

29 da der var tale om overgang fra en kategori til en anden, og da en udvælgelsesprøve følgelig var obligatorisk, havde Kommissionen en udstrakt skønsfrihed ved fastsættelse af de kvalifikationskriterier, som skulle være afgørende for de nyoprettede stillinger, og følgelig ved fastsættelse i henhold til disse kriterier og i tjenestens interesse af betingelserne for udvælgelsesprøven;

30 der er ikke påvist nogen omstændighed, som lader formode, at Kommissionen skulle have overskredet grænserne for det frie skøn, som er tillagt den på dette område;

31 søgsmålsgrunden kan ikke tages til følge.

Fjerde søgsmålsgrund

32 Sagsøgeren gør endvidere gældende, at udvælgelsesprøven var ulovlig, fordi formanden for udvælgelseskomiteen ikke var tjenestemand.

33 I artikel 3 i bilag III til tjenestemandsvedtægten bestemmes følgende:

»Udvælgelseskomiteen består af en formand og en eller flere personer, der er udpeget af ansættelsesmyndigheden, samt en tjenestemand, der er udpeget af personaleudvalget.

Udvælgelseskomiteen kan til bestemte prøver tilkalde en eller flere rådgivende bisiddere.

De blandt tjenestemændene udvalgte medlemmer af udvælgelseskomiteen skal mindst tilhøre samme lønklasse som den stilling, der skal besættes«;

34 sagsøgeren udleder fejlagtigt af denne bestemmelse, og navnlig af dens stk. 3, at udvælgelseskomiteens medlemmer skal være tjenestemænd;

35 det fremgår klart, både af en sammenligning mellem de forskellige sproglige udgaver og af forholdet mellem stk. 1 og 3 i den nævnte artikel 3, at denne bestemmelse skal fortolkes således, at udvælgelseskomiteens medlemmer, hvis de er tjenestemænd, mindst skal tilhøre samme lønklasse som den stilling, der skal besættes, uden at hverken medlemmerne af eller formanden for udvælgelseskomiteen nødvendigvis skal være tjenestemænd.

Femte og sjette søgsmålsgrund

36 Ved femte og sjette søgsmålsgrund kritiseres gennemførelsen af visse prøver, og navnlig at et privat firma, der arbejder ved hjælp af EDB-anlæg, har været indblandet i de praktiske prøver.

37 Denne kritik, der angår den mere eller mindre heldige fremgangsmåde ved prøvernes gennemførelse, vedrører faktiske omstændigheder, som ikke har indflydelse på udvælgelsesprøvens lovlighed;

38 i øvrigt er en tredjemands mellemkomst ved gennemførelsen af prøverne tilladt i henhold til artikel 3, stk. 2 i bilag III til vedtægten på betingelse af, at han får status som rådgiver, og at udvælgelseskomiteen på trods heraf bevarer tilsynet med prøvernes afvikling og sin skønsfrihed;

39 det er ikke påvist endsige anført, at dette ikke har været tilfældet;

40 disse søgsmålsgrunde kan ikke tages til følge.

Vedrørende sagsomkostningerne

41 Sagsøgeren har tabt sagen;

42 i henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2 dømmes den part, der taber sagen, til at afholde sagsomkostningerne;

43 i henhold til procesreglementets artikel 70 bærer institutionerne selv de af dem afholdte udgifter ved søgsmål fra fællesskabernes ansatte.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (første afdeling)

1. **Sagsøgte frifindes.**
2. **Hver part bærer sine egne omkostninger.**

Monaco Mertens de Wilmars O'Keeffe

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 16. oktober 1975.

A. Van Houtte
Justitssekretær

R. Monaco
Formand for første afdeling

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT J.-P. WARNER FREMSAT DEN 18. SEPTEMBER 1975 [1]

Høje Ret.

Den 30. juni 1972 udstedte Rådet vedtægt (Euratom, EKSF, EØF) nr. 1473/72 om ændring af tjenestemandsvedtægten, Blandt de herved foretagne ændringer af vedtægten forekommer nogle ændringer til bilag I, hvorved der blev indført to nye stillingsbetegnelser i kategori B, nemlig stillingsbetegnelsen »sekretariatsoverassistent« i stillingsgruppe B 3 - B 2 og »sekretariatsassistent« i stillingsgruppe B 5 - B 4. Der blev til bilaget føjet en fodnote, hvori det bestemtes, at antallet af stillinger svarende til hver af de nævnte stillingsbetegnelser skulle fastsættes nøjagtigt i et særligt afsnit af den liste over stillinger, som er bilagt budgettet.

Ændringerne var blevet bebudet af kommissionsmedlem Coppé, som dengang var ansvarlig for tjenestemandssager, i en meddelelse til personalet af 6. juni 1972 (bilag V til replikken). Heri forklarede Coppé, at ændringerne ville gøre det muligt under visse betingelser at forlænge karriererne for sekretærer (som indtil da var begrænset til kategori C) til kategori B. Han udtalte, at dette var berettiget ved den omstændighed, at »les fonctions de secrétariat ... ont considérablement evolué« [2], og tilføjede faktisk, at den fodnote, hvortil jeg har henvist, ville blive indføjet for at forebygge ethvert muligt misbrug.

Kort efter forelagde Kommissionen Rådet sit foreløbige budgetforslag for 1973, hvori den bad om omnormering af 80 stillinger i lønklasse C 1 til stillinger i stillingsgruppe B 3 - B 2 samt omnormering af 80 stillinger i lønklasserne C 2 og

1 — Oversat fra engelsk.

2 — Sekretariatsfunktionerne ... er undergået en væsentlig udvikling.